Tvář - Bonsai č.3

1. Tvář Ti zůstává a kolébá se nad vodou,
plá jak prapor ztracených iluzí, a ne náhodou
spí někde v oblacích, snad se pro ně někdy probudí.

2. Smích Ti zůstává, je jak dým nad vodou,
zní v podstavcích, a tak znám a ne náhodou,
bílá místa ze řádků, která Tvoje slova doplní.

R: V těch slovech je pták, který uletí, než mu zamávám, bude v zajetí
krajů, které znám jen z vyprávění, povídá se prý, že tam nic není.

3. Mám na cestě jen kamení a věčnost ke mně pískem promlouvá,
smích je tajné znamení, je vždy tam, kde mě není,
stojí někde opodál, čekám, co se zítra přihodí.

4. Tvář mi zůstává, jenom mění barvu s oblohou,
plá jak prapor ztracených iluzí, a ne náhodou
volám do Tvých oblaků hloupá slova plná rozpaků.

R: